

ÎNCHEIERE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Iuliana Oprea

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica”,

în cauza civilă la cererea Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” de retragere a autorizației de transport rutier de persoane, eliberată Societății cu Răspundere Limitată „Monvica”,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica” și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 07 decembrie 2016, prin care cererea a fost admisă,

c o n s t a t ă

La 17 octombrie 2016, ANTA a depus cerere de retragere a autorizației de transport rutier de persoane, eliberată SRL „Monvica”.

În motivarea cererii a indicat că, prin ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 192 din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aprobarea programelor de transport rutier interraional și cel internațional și eliberarea autorizațiilor de transport rutier de persoane”, ruta regulată Chișinău 19:25 – Filipeni 13:00 a fost repartizată spre deservire operatorului de transport SRL „Monvica”.

Invocă petiționara că potrivit prevederilor rubricii nr. 13 din programul de transport interraional, anexa nr. 1 la ordinul nominalizat, la ruta dată au fost stabilite următoarele zile de circulație „1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 – luni, marți, miercuri, joi, vineri, sâmbătă, duminică”, iar conform rubricii nr. 14 din aceeași anexă s-a stabilit regimul de deservire „anual”. Astfel, SRL „Monvica” urma să deservească zilnic ruta regulată Chișinău 19:25 – Filipeni 13:00.

Menționează ANTA că, în conformitate cu art. 9 alin. (1) lit. b) din Codul transporturilor rutiere și în vederea executării pct. 4 din ordinul nr. 192 din 31 decembrie 2014, a eliberat operatorului de transport SRL „Monvica” pentru efectuarea rutei vizate, autorizația de transport rutier prin servicii regulate în trafic interraional nr. 0101942 din 08 aprilie 2015.

Sușține petiționara că în urma examinării scrisorii nr. 672 din 15 august 2016, parvenită în adresa Agenției de la ÎS „Gărilor și Stațiile Auto”, s-a constatat că operatorul de transport rutier SRL „Monvica”, în perioada 01 mai 2016 – 31 iulie 2016, nu a efectuat nici-una din cele 92 plecări planificate pentru ruta Chișinău 19:25 – Filipeni 13:00, înregistrând 100 % de suspendări din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație. Prin urmare, operatorul de transport rutier a comis abaterea prevăzută de art. 38 alin. (21) lit. a) din Codul transporturilor rutiere, și anume: nu a efectuat lunar cel puțin 10% din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație în decurs de 3 luni consecutive sau nu a efectuat mai mult de 30% din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație în decursul unei luni calendaristice, fapt ce are ca efect retragerea autorizației de transport rutier prin servicii regulate în trafic interraional. În consecință, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) lit. a) și 38 alin. (21) lit. a) și alin. (25) din Codul transporturilor rutiere, a fost adoptată decizia nr. 13 din 13 octombrie 2016 privind retragerea autorizației de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional pentru ruta Chișinău 19:25 – Filipeni 13:00, eliberată operatorului de transport SRL „Monvica”.

Solicită ANTA retragerea autorizației de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional nr. 0101942 din 08 aprilie 2015, eliberată SRL „Monvica” pentru efectuarea transportului rutier de persoane pe ruta regulată Chișinău 19:25 – Filipeni 13:00.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 07 decembrie 2016, cererea a fost admisă și s-a retras autorizația de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional nr. 0101942 din 08 aprilie 2015, eliberată SRL „Monvica” pentru efectuarea transportului rutier de persoane pe ruta regulată Chișinău 19:25 – Filipeni 13:00.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de SRL „Monvica” și menținută hotărârea Judecătorei Strășeni din 07 decembrie 2016.

Instanțele de judecată au conchis că a fost probată existența faptelor ce servesc drept temei pentru retragerea autorizației de transport rutier de persoane prin servicii regulate interraionale prevăzute expres în art. 38 alin. (21) lit. a) din Codul transporturilor rutiere, și anume, operatorul de transport rutier SRL „Monvica”, în perioada 01 mai 2016 – 31 iulie 2016, nu a efectuat nici-una din cele 92 plecări planificate pentru ruta Chișinău 19:25 – Filipeni 13:00, înregistrând 100 % de suspendări din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație.

Instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul SRL „Monvica”, precum că prin retragerea autorizației i-a fost încălcat dreptul de proprietate de a deservi ruta nominalizată, fiind încălcat și principiul echitabilității (proporționalității) în raporturile dintre stat și întreprinzător, or, autorizația pentru efectuarea rutei Chișinău 19:25 – Filipeni 13:00 a fost retrasă anume în rezultatul inacțiunilor operatorului de transport, care nu și-a realizat dreptul conferit de deservire a rutei date.

De asemenea, Curtea de Apel Chișinău nu a reținut argumentul invocat de SRL „Monvica”, precum că potrivit art. 11 alin. (1) lit. f) din Legea privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător nr. 160 din 22 iulie 2011, drept temei pentru retragerea actului permisiv servește nerespectarea repetată a prescripțiilor privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de eliberare a actului permisiv, în adresa sa nefiind însă expediată nici o prescripție de către ANTA, deoarece alin. (2) al aceluiași

articol prevede că actul permisiv se retrage și în alte cazuri prevăzute expres de legea care reglementează genul de activitate respectiv, în speță, Codul transporturilor rutiere, ce nu prevede emiterea prescripțiilor în situațiile stipulate în art. 38 alin. (21).

La 25 octombrie 2017, SRL „Monvica” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017 și hotărârii Judecătoria Strășeni din 07 decembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii.

În susținerea recursului, recurenta a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei din 28 iunie 2017, instanța de apel neaplicând legea care trebuia să fie aplicată, precum și interpretând în mod eronat legea.

Indică SRL „Monvica” că în motivarea deciziei sale, Curtea de Apel Chișinău a făcut trimitere doar la normele generale și nu a aplicat normele de drept relevante speței, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei. Mai mult ca atât, în decizia recurată, instanța de apel s-a bazat doar pe argumentele intimatei-petiționare ANTA.

La 12 ianuarie 2018, SRL „Monvica” a depus recurs suplimentar, menționând că cererea ANTA nu corespunde exigențelor art. 343² alin. (1) CPC, potrivit căruia în cererea de suspendare a licenței/autorizației ce vizează activitatea de întreprinzător se vor indica probele ce atestă că întreprinzătorului i-au fost notificate toate încălcările constatate, modul de remediere a deficiențelor identificate și că întreprinzătorul nu a remediat în termenul stabilit aceste deficiențe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului denotă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017 redactată integral, a fost expediată în adresa recurente la 04 septembrie 2017 (f.d. 63), însă lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de SRL „Monvica” la 25 octombrie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 23 noiembrie 2017, în adresa intimatei ANTA a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Monvica”, iar la 15 ianuarie 2018 o copie a celui suplimentar, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 16 ianuarie 2018, ANTA a depus referință, solicitând declararea recursului ca inadmisibil. Consideră intimata că argumentele recurentului poartă un caracter declarativ, instanțele ierarhic inferioare dând o apreciere justă a tuturor probelor prezentate, precum și aplicând corect normele de drept material și procedural.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Monvica” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Monvica” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, argumentele invocate în recurs referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut, ca temei al admisibilității recursului, argumentul invocat de SRL „Monvica”, precum că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, or, în acest sens recurenta nu a specificat prin ce anume s-a manifestat această încălcare și din care circumstanțe aceasta rezultă, fapt ce nu permite încadrarea în temeiurile prevăzute la art. 432 CPC.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentei precum că cererea nu corespunde exigențelor art. 343² alin. (1) CPC și anume, nu au fost prezentate probele ce atestă că întreprinzătorului i-au fost notificate toate încălcările constatate, modul de remediere a deficiențelor identificate și că întreprinzătorul nu a remediat în termenul stabilit aceste deficiențe, deoarece prevederile normei date nu sunt aplicabile speței și se referă la cererea de suspendare a licenței/autorizației ce vizează activitatea de întreprinzător, la caz fiind aplicabil alin. (2) al acestui articol, ce stabilește cuprinsul cererii de retragere a autorizației.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță

sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Monvica” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iuliana Oprea